

[Aase Olesen]

løfte i retsudvalget om at sikre en hurtig løsning på problemet med mangelen på pladser på de lukkede afdelinger: ville det være muligt at udskille de bestemmelser, der vedrører de sikrede afdelinger, og få vedtaget dem i en fart? Jeg startede vist nærmest mit indlæg med at give tilslutning til de ændringer, der foreslås på dette område, nemlig om man har lov at låse dørene om natten osv. Derfor vil jeg da godt spørge: ville det være muligt? Jeg vil yderligere spørge: løser det så problemet?

Den socialdemokratiske ordfører spurgte for lidt siden, om pladserne på Fyn havde været optaget. Jeg vil gerne spørge, om ministeren er sikker på, at pladserne i Frederiksborg amt er besat. Hvis det ikke er tilfældet, så er det jo noget andet, der er i vejen. Hvad vil man i øvrigt gøre ved behovet, for der må jo være et sådant, i Jylland? Jeg nævnte i mit første indlæg, at der er problemer med, at de, der anbringes på sikrede afdelinger, er langt væk fra politiets arbejdsområde. De skal af og til hentes til afhøring osv. Er det ikke nogle helt andre problemer, vi har? Vi får altid at vide, at det er et pladsspørgsmål, men er det, når det kommer til stykket, alene et pladsspørgsmål?

Tinning (VS):

Jeg skal først komme med en enkelt kommentar til diskussionen om høringssvar eller ej.

Det vigtige er sådan set ikke, om vi får de høringssvar eller vi ikke får dem. Det vigtige er, om lovforslagets bemærkninger er fyldestgørende eller ej. Det er rigtigt, det kan på en måde virke urimeligt at tage diskussionen nu. Hvis vi tænker tilbage på historien omkring sultecirkulæret, havde vi vitterlig et lovteknisk makværk. Dette er på mange måder langt bedre, og derfor er det måske lidt urimeligt at tage det op lige nu, men alligevel.

Ministeren siger selv, at det er centralt og afgørende at have et bedre samspil mellem amter og kommuner, og ministeren kommer også herop og fortæller os, at kommunernes kompetence ikke bliver ændret, når det drejer sig om beslutningerne, både om der skal anbringes og hvor der skal anbringes. Når man læser lovforslagets bemærkninger om hovedprincipperne for forslaget, ser man, at kompetencen til at beslutte, både at barnet skal anbringes og anbringelsesstedet, ligger

hos kommunen, men selve visitationen ligger hos amtet, og visitation har jo noget at gøre med, hvor det skal anbringes, ikke sandt? Ministeren siger, at der sker ingen ændring af kompetencen, men når amterne skal betale mere, skal de selvfølgelig også have mere indflydelse. Så er de fleste almindelige mennesker aldeles forvirrede. Vi andre, som efterhånden er blevet lidt ualmindelige af at være herinde, gætter på, at de fuldstændig tågede erklæringer er et forsøg på at lægge slør over, hvad den uenighed egentlig går på, eller i det mindste et forsøg på hverken at træde kommuner eller amter for meget over tærne. I den sammenhæng kunne det være godt at have deres høringssvar, for så kan vi selv se, hvad det drejer sig om. Det får vi nok ikke; så må vi starte hver teknisk gennemgang med at bede om høringssvarene. Det kan vi jo bare vænne os til.

Jeg noterede mig – og det var jeg lidt ked af – at ministeren ikke fik sagt noget om, hvad det reelle indhold var af den øgede forebyggelse, som omtales i lovforslagets punkt 5. Det er ærgerligt, for indtil videre må det betyde, at det reelle indhold er lige præcis, at ministeren skriver et pænt ord, og så kan vi trøste os med det. Det hjælper jo ikke. Jeg synes, det er vigtigt at få at vide, hvad det reelt drejer sig om, for alle er jo enige om, at det er bedre at forebygge end at helbrede. Hvad vil ministeren gøre andet end at skrive det? Det savner vi et svar på. Det kan man henvise til socialudvalget, men jeg synes egentlig, vi skulle have et svar allerede nu.

Jeg synes, det er rimeligt nok, at vi taler om bofællesskaber for psykisk udviklingshæmmede i udvalget, men jeg har noteret mig, at når jeg giver et ikke særlig teoretisk eksempel på, at vi allerede her kan forudse refusionstækning, når det drejer sig om bofællesskaber for psykisk udviklingshæmmede, så tør ministeren ikke gå videre end til at sige, at det vil ministeren ikke give et bud på. Det forstår jeg godt, for jeg synes, det er oplagt, at den mulighed er der. Også det understreger, hvad andre også har sagt, at vist har vi travlt, men vi bliver måske alligevel nødt til at bruge også nogen tid i næste samling på at få gjort det her bare en smule bedre.

Socialministeren (Palle Simonsen):